

RESSÒ DE LA PARAULA

LA NOVA ESGLÉSIA (VIII)

Presència de la Trinitat

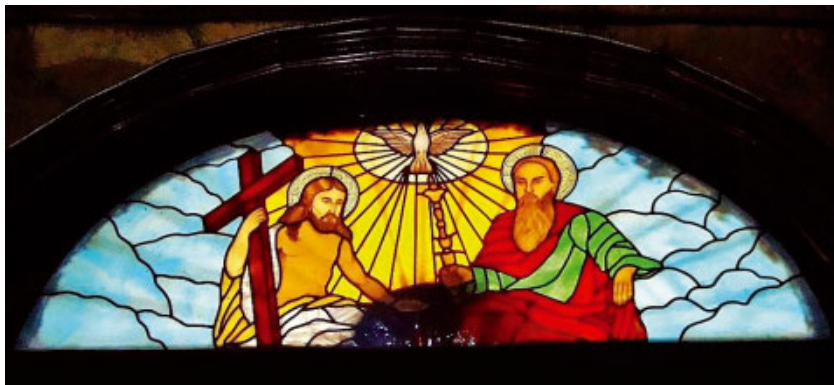
Quan detectem fallades o defectes a l'Església, sigui simplement per a criticar-la, sigui per a reformar-la amb bona intenció, oblidem que la foscor tan sols es detecta si tenim (o creiem tenir) llum. En el fons, oblidem que la foscor només és absència de llum.

Per això, el més important és conèixer la llum. La crítica a l'Església o els intents de reformar-la són correctes o no, segons la llum que es prengui com a base per a descobrir les seves foscores. A més, tenir clar quina sigui la llum, serà decisiu a l'hora de saber cap a on s'ha de caminar en tot intent de renovació.

Va ser un gran encert que l'última redacció del document més important del Concili Vaticà II, la Constitució sobre l'Església *Lumen Gentium*, comencés recordant que Déu-amor, segons ens va revelar Jesucrist, és un sol Déu en Trinitat de persones. La Constitució, un cop exposat el disseny salvador del Pare, explica la missió del Fill Jesucrist i de l'Esperit, per acabar dient:

«Així, tota l'Església apareix com el poble unit per la unitat del Pare, el Fill i de l'Esperit Sant.» (n. 4)

És una expressió feliç presa de la tradició (sant Cebrià). Ja sant Agustí havia dit que només troba-

rem perdó allà on es comunica l'amor de Déu, és a dir, l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit d'una manera indivisible (*Sermó 71,33*). Què significa això? Significa que quan Déu va determinar salvar la humanitat mitjançant el seu amor, ho va fer creant una comunió d'amor com Ell és en si mateix. Només que en aquest cas, és una comunió d'amor ja a la terra i entre els éssers humans. I això és pròpiament l'Església.

Per tant, la llum, aquesta llum que fa possible detectar les ombres i que ens guia en el camí de tota reforma, és aquesta comunió d'amor que existeix en la Trinitat. Més encara, aquesta és la llum que necessita el món. Així comença el document fonamental del Concili Vaticà II:

«Crist és la llum dels pobles. Per això, aquest sagrat Sínode, reunit en l'Esperit Sant, desit-

ja vehementment il·luminar tots els homes amb la llum de Crist, que resplendeix sobre el rostre de l'Església.» (n. 1)

Hi ha llum on hi ha comunió d'amor. Aquesta comunió d'amor, que naixent del Pare, es va comunicar per mitjà del Fill Jesucrist i s'expandeix a tots els pobles a través de l'Esperit. L'Església no és la llum, però sí el seu reflex; és i ha de ser, reflex en el món i en la història concreta, d'aquesta mateixa comunió d'amor.

El llibre de l'Apocalipsi, que ens ha acompanyat com un profeta viu i clarivent, en la cerca d'una nova Església, ens diu:

«Les nacions caminaran a la llum de la ciutat i els reis del món li portaran les seves riqueses.» (*Ap 21,24*)

Una comunió d'amor, la unitat en la diversitat de persones, que brilla infinitament en Déu, i que irradia en una comunitat humana oberta a tot poble, cultura i nació, constitueix una llum atractiva i seductora per a tot el que busqui salvació. Aspirarem a aquesta llum, amb ella descobrim les ombres i cap a ella caminem.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dimecres matí, compromès!

Dirigeix una empresa que va rebre dels pares. Hi dedica molt de temps. Li agrada la seva professió i s'hi aboca. També a la família: està casat i té fills. Amb la seva esposa han vetllat i vetllen pel creixement dels fills i per la seva formació. Li queda temps o el busca, però, per a d'altres qüestions: la vida espiritual, l'estudi, els compromisos polítics i socials. Entre aquests darrers, destaca un voluntariat setmanal de servei a un centre penitenciari, on anima un taller cultural. Hi participa un bon nombre d'interns. Un matí setmanal dedicat als altres per amor a Déu i al proïsme.

Oferir temps, amistat i part de la pròpia vida als qui han perdut la llibertat és una experiència cristiana de fer-se presents en el món. Apropa a la misericòrdia de Déu vers la humanitat, aporta consol i com-

passió perquè permet compartir la passió i el dolor de l'altre. També ajuda a repensar la història personal, canviar el que convingui des del fons del cor i dona coratge per avançar en la veritat. És un acte d'amor que, alhora que alleuja, és una oportunitat per superar la càrrega feixuga i els efectes de la privació de llibertat, una acció que dignifica l'intern i a qui el visita; una acció que humanitza a qui n'és objecte i alhora també és humanitzadora per als qui la realitzen.

Visitar els qui han perdut la llibertat perquè són en centres penitenciaris és un apostolat personal, propi de cada cristià, i també un apostolat comunitari que fa present l'Església en el món del dolor i el sofriment. És, també, una experiència de trobament amb Jesús, el Crist, perquè enforteix els llaços de germa-

nor amb Ell i de filiació amb el Pare de tots. Esdevé servei a l'altre en què Crist es fa present i cal descobrir-lo. «Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: «Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè [...] era a la presó, i vinguéreu a veure'm»» (*Mt 25,34-36*).

El proper dimecres l'empresari tornarà al centre penitenciar. Té molt clar que, com diu l'Esclat: «El Senyor allibera els presos» (*Sl 146,7*).

Té també molt clar que, amb el seu taller cultural, ell n'és mediador i amb l'ajuda del Senyor està apropant aquest alliberament. De dimecres en dimecres, coherent amb el seu compromís!

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

LA NUEVA IGLESIA (VIII)

Presencia de la Trinidad

Quando detectamos fallos o defectos en la Iglesia, sea simplemente para criticarla, sea para reformarla con buena intención, olvidamos que la oscuridad sólo se detecta si tenemos (o creemos tener) luz. En el fondo, olvidamos que la oscuridad sólo es ausencia de luz.

Por eso, lo más importante es conocer la luz. La crítica a la Iglesia o los intentos de reformarla son correctos o no, según la luz que se tome como base para descubrir sus oscuridades. Además, tener claro cuál sea la luz, será decisivo a la hora de saber hacia dónde se ha de caminar en todo intento de renovación.

Fue un gran acierto que la última redacción del documento más importante del Concilio Vaticano II, la Constitución sobre la Iglesia *Lumen Gentium*, comenzara recordando que Dios-amor, según nos reveló Jesucristo, es un solo Dios en Trinidad de personas. La Constitución, después de exponer el designio salvador del Padre, explica la misión del Hijo Jesucristo y del Espíritu, para acabar diciendo:

«Así, toda la Iglesia aparece como el pueblo unido por la unidad del Padre, el Hijo y del Espíritu Santo.» (n. 4)

Es una expresión feliz tomada de la tradición (san Cipriano). Ya san Agustín había dicho que sólo hallaremos perdón allí donde se comunica el amor de Dios, es decir, el amor del Padre, del Hijo y del Espíritu de una manera indivisible (*Sermón 71,33*). ¿Qué significa esto? Significa que cuando Dios determinó salvar la humanidad mediante su amor, lo hizo creando una comunión de amor como es Él en sí mismo. Sólo que en este caso, es una comunión de amor ya en la tierra y entre los seres humanos. Y esto es propiamente la Iglesia.

Por tanto, la luz, esa luz que hace posible detectar las sombras y que nos guía en el camino de toda reforma, es esa comunión de amor que existe en la Trinidad. Más aún, esta es la luz que necesita el mundo. Así comienza el documento fundamental del Concilio Vaticano II:

«Cristo es la luz de los pueblos. Por eso, este sagrado Sínodo, reunido en el Espíritu Santo, desea vehementemente iluminar a todos los hombres con la luz de Cristo, que resplandece sobre el rostro de la Iglesia.» (n. 1)

Hay luz donde hay comunión de amor. Esa comunión de amor, que naciendo del Padre, se comunicó por medio del Hijo Jesucristo y se expande a todos los pueblos a través del Espíritu. La Iglesia no es la luz, pero sí su reflejo; es y ha de ser, reflejo en el mundo y en la historia concreta, de esa misma comunión de amor.

El libro del Apocalipsis, que nos ha acompañado como un profeta vivo y clarividente, en la búsqueda de una nueva Iglesia, nos dice:

«Las naciones caminarán a luz de la ciudad y los reyes del mundo le traerán sus riquezas.» (Ap 21,24)

Una comunión de amor, la unidad en la diversidad de personas, que brilla infinitamente en Dios, y que irradia en una comunidad humana abierta a todo pueblo, cultura y nación, constituye una luz atrayente y seductora para todo el que busque salvación. Aspiramos a esa luz, con ella descubrimos las sombras y hacia ella caminamos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Celebració amb les comunitats neocatecumenals

En algunes parròquies de Sant Vicenç dels Horts, Sant Boi de Llobregat i la Palma de Cervelló existeixen diverses comunitats que recorren el camí neocatecumenal com a fil conductor del seu creixement i maduració en la fe cristiana.

El passat 29 de maig, a les 20.30 h, el bisbe Agustí, acompanyat d'altres 7 preveres, va presidir una celebració a la Parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi de Llobregat, a la qual van assistir 5 de les 6 comunitats presents a la diòcesi que ja han conclòs aquest camí de formació, amb la presència d'unes 130 per-

sones. Mn. Joan Peñafiel, rector de Sant Josep Obrer i vicari episcopal, en iniciar l'eucaristia va subratllar el significat de la celebració: la visita del bisbe Agustí recorda els membres del Camí que no són un moviment, sinó un itinerari d'iniciació cristiana per renovar i portar a maduració la pròpia vocació baptismal, a fi d'integrar-se plenament al servei de la parròquia o la diòcesi, de manera activa, madura, encoratjadora.

El «Camí», metàfora d'una trajectòria formativa, es recorre en un temps que oscil·la entre uns 15 i 25 anys. En aquest període de temps se segueix el Ritual d'I-

niciació Cristiana per a Adults, amb les etapes i moments significatius que allà estan recollits, com ara la inscripció al llibre dels escollits, la renúncia als ídols, l'entrega de l'oració, del credo, del pàrenostre...

L'última etapa és el tercer scrutini o elecció, amb la renovació solemne del baptisme, celebració amb la qual es conclou el recorregut formatiu del camí. No obstant això, cada comunitat continua «fent camí» en la vivència de la fe, com sempre des del seu inici, amb un triple fonament: l'aprofundiment de la Paraula, l'eucaristia setmanal i la convivència mensual.

Benedicció d'un columbari a Viladecans

Diumenge 2 de juny, a les 12 h, va tenir lloc la benedicció del nou espai de columbaris instal·lat a la Parròquia Mare de Déu de Montserrat de la població, per part del vicari episcopal, Mn. Joan Peñafiel, i del rector, Mn. Joan Puig. El columbari, que queda ubicat al costat dret de la nau central, és un espai on dipositar les urnes amb les cendres dels difunts, per afavorir la pregària, el record i la visita dels seus familiars.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

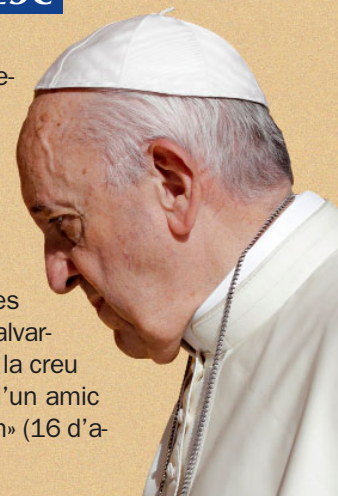

@Pontifex: «Des de la Creu, Jesús ens ensenya el coratge de la renúncia. Perquè carregats amb pesos que destorben mai no anirem endavant» (12 d'abril).

@Pontifex: «Dejunar és també canviar la nostra actitud cap als altres i cap a les criatures: de la temptació de "devorar-ho" tot per saciar la nostra avidesa a la capacitat de patir per amor» (13 d'abril).

@Pontifex: «Si tornem al Senyor amb la nostra fragilitat, si prenem el camí de l'amor, abraçarem la vida que mai no es pon. I estarem a la joia» (13 d'abril).

@Pontifex: «Crist, per amor, es va entregar fins al final per salvar-te. Els seus braços oberts a la creu són el senyal més preciós d'un amic capaç d'arribar fins a l'extrem» (16 d'abril).

Konvocats al servei... ESTIU 2019!

En el camí de la fe amb els joves, el servei és un dels eixos, juntament amb els continguts catequètics, l'acompanyament, la cultura vocacional i la pregària. Per això, conjuntament amb Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat, la Delegació de Pastoral de Joventut ofereix en aquest estiu dues iniciatives adreçades a adolescents i joves: un grup de catequesi, de preparació a la Confirmació, del Centre d'Esplai o de l'Agrupament Escolta, de l'escola o l'institut...

- La primera és la possibilitat de conèixer i participar dels serveis que duu a terme Càritas, arreu del territori. Us proposem que si guí al llarg d'una setmana, on cada dia es coneixerà un d'aquests serveis, amb l'acollida d'un educador que dinamitzarà la sessió.
- L'altra possibilitat és participar del curs d'iniciació al voluntariat social els dies 25 i 26 de juny a Pallejà, amb format residencial.

Tota la informació a:
santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat
santfeliujove.cat

AGENDA

► **Corpus Christi a la catedral.** Diumenge 23 de juny, a les 12 h, eucaristia presidida pel bisbe Agustí i processó a l'interior del temple. Des de dijous 20, hi haurà en marxa l'Ou com Balla a la font que es pot veure des del Passatge Penedès.

► **Celebració de final de curs al Seminari.** El proper divendres 21 de juny, a les 13.15 h, hi haurà l'eucaristia, amb els bisbes de Barcelona i Sant Feliu i, a continuació, el dinar de germanor amb tots els seminaristes de les dues diòcesis.

La vida contemplativa. Cor orant i missioner

Avui, solemnitat de la Santíssima Trinitat, se celebra la Jornada *Pro Orantibus*.

Els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola proposen aquest lema que fa referència a l'esperit missioner de la pregària i al mateix temps reprèn les idees de la constitució apostòlica *Vultum Dei quaerere* del papa Francesc i la successiva instrucció aplicada *Cor orans*.

Aquesta jornada és ocasió d'agraïment i recolzament als nombrosos homes i dones que mantenen viu arreu l'ideal religiós de la vida contemplativa.

Els seminaristes del curs propedèutic visiten Sant Feliu

Als tres seminaris existents a Catalunya —el Conciliar, l'Interdiocesà i el de Terrassa— hi ha 11 seminaristes que en aquest mes acaben el curs propedèutic, és a dir, de preparació als estudis de Filosofia i Teologia. Aquest grup de se-

minaristes van realitzar unes visites a la Diòcesi de Terrassa, dilluns 27 de maig, i de Sant Feliu de Llobregat, l'endemà, dia 28. A Sant Feliu van estar acompanyats pel rector del Seminari Conciliar, Mn. Felip-Juli Rodríguez; el director espiritual, Mn. Joan

Rodríguez; i el delegat diocesà per a la formació dels seminaristes de Sant Feliu, Mn. Joan Pere Pulido. Va ser l'ocasió per a conèixer la Catedral de Sant Llorenç, on van poder saludar el rector i vicari general, Mn. Josep Maria Domingo.

A continuació, van visitar les instal·lacions de la Casa de l'Església, on també van dinar amb el bisbe Agustí. A la tarda, per conèixer algun aspecte de la realitat pastoral de la Diòcesi de Sant Feliu, van visitar el centre penitenciari de Brians 1, amb el responsable de la Pastoral Penitenciària a la diòcesi, el mercedari P. Jesús Bel, i alguns membres de l'equip de voluntaris.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dimarts [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sants Marc i Marcel·lià, germans màrtirs a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i màrtirs.

19. ■ Dimecres [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fundador dels camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, màrtirs; santa Aurora, verge i màrtir;

santa Juliana Falconieri, verge servita (†1341).

20. ■ Dijous [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. *Lleida*: □ Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silverí, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. ■ Divendres [2Co 11,18,21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. *Lleida*: □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. ■ Dissabte [2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setmana) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Zenó, màrtir; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, verge i màrtir romana (s. III).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant

En acabar el temps de Pasqua sentim la necessitat d'agrair a la Santíssima Trinitat tot el que ha fet per a la nostra salvació. Parlar de la Santíssima Trinitat és parlar de l'amor total entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant i del seu amor total envers els homes. Els textos litúrgics ens fan conèixer la relació íntima que hi ha entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Ho veiem a l'evangeli. Jesús diu als seus deixebles: *Quan vindrà l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir. Tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu.* Hi ha una relació íntima entre el Pare que és la font de tota veritat i que la comunica al Fill, i l'Esperit Sant que no farà altra cosa que anunciar tot el que Jesús ha rebut del Pare.

També Pau parla de les tres persones de la Trinitat: *Germans ara que ja som justos, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor.* I en acabar el text d'avui diu: *L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat en els nostres cors els seu amor.* Jesucrist ens ha salvat i per això estem en pau amb Déu Pare que a més ens ha donat el seu Esperit, que és Esperit d'amor. Perquè el Pare, el Fill i l'Esperit Sant estan units per un amor ple i absolut.

I el llibre dels Proverbis (que llegim en la primera lectura) ens parla de la saviesa però d'una saviesa personificada i que des del principi la fe cristiana va identificar amb el Fill, Saviesa de Déu. Tot el que diu el text s'aplica a Jesús: *De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia del tot el que ha fet.* Jesús és el Fill engendrat pel Pare. I subratlla la seva existència abans de la creació del món. I al final ens recorda: *Compartia amb els homes les meves delícies.* Tant és així que el Fill es va encarnar per a compartir-ho tot amb tots nosaltres, (menys el pecat).

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *¡Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad; / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir. Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»